NY TID

ORGAN FOR

SOCIALISTISK UNGDOMSFORBUND I DANMARK.

BIBL. THE... HAFNI...

NR. 7. | ABONNEMENT 55 ØRE HALVAARLIG. | APRIL. | ENKELTE NUMRE 10 ØRE. | 1905.

Poul Tage.

Han har alle Betingelser for at blive en Oprører, den lille Fyr.

Hans Existens begynder en vidunderlig, herlig Juninat, hvor hans Far og Mor glemte alt andet, end at de to var til, *Mand* og *Kvinde*. Han blev undfanget under jublende Hengivelse, og du, lille Poul, du brød dig Pokker om Borgmester og Præst, du kom alligevel. Du kan tro, din Far og Mor vare glade for hinanden og for dig al den Tid, din Mor bar dig, og den syvende Aprils sidste Time, da du saa kom, da var din Far helt ovenud af Glæde; du var næsten for stor, men du vilde nok frem, du var da ingen Snob, der vilde holde Fødselsdag sammen med Kongen.

Vi var altid glade for dig, og det er maaske derfor, du er saa stor og sund.

Nu er han snart et Aar, den lille Gut. I den Tid har han og hans Mor maattet møde mange haanlige Blikke, for han er jo „uægte", og hun er jo ikke gift. Han er nu absolut ligeglad, jeg tror endda han er stolt af det, han ler i hvert Fald af det, og det trykker ham ikke stort. Og hans Mor, den frække Tingest, hun ler ogsaa — med den allerkæreste, uforskammede Latter blæser hun alle sippede Tanter og forargede Veninder en hoverende, skingrende Marsch: „min Son og ham", siger hun, og hun er stolt af os begge, og saa er der ikke mere om den Ting, mener hun.

Min lille Poul, naar du bliver større og klogere, saa skal jeg fortælle dig om alt det, om hvor respektløse dine Forældre var, hvordan de var samvittighedsløse nok til at paatage sig Ansvaret for, at Du blev et Udskud i Samfundet -- og jeg nægter ikke, din Far og Mor vil se, om de ikke kan gøre dig stolt over at være „uægte". Jeg vil ogsaa fortælle dig om en hellig Guds Mand, der i kristelig Nidkjærhed har sat Stemplet paa dig som noget andet eller tredie Klasses. Jeg skal vise dig, og vi skal more os over din Fødselsattest:

„—Sogns Kirke Protokol udviser, at den 7. April 1904 blev der af ugift -- — — født en Son, der uden at være døbt har faaet Navnet Poul Tage — — efter udlagt Barnefader -- --".

Den skal vi more os over sammen, saadan som din Mor og jeg nu gør det. Du vil synes, den er fornøjelig. Du vil se, hvordan du er fri, dine Forældre ugifte, og du er ikke engang Medlem af Folkekirken. Den Guds Mand gør din Mor og Far deres Opdragerhverv lettere, din Attest viser dig din Ret og Pligt til at slaa løs mod det Samfund, du kun er et tarveligere Medlem af.

Du er en Proletarunge, din Mor og Far er Proletarer, og dit Liv skal nok skærpe din Lyst til at slaa løs. -- Se, hvor han ligger og slaar med Armene, har du allerede Mod paa at begynde?

Ja, du gør dine Forældre Glæde engang, lad os se, du bliver en Oprører mod Guder og Kapitalister — husk saa ogsaa paa den Plads, den rare Præstemand har givet dig i Samfundet, og din Far og Mor haaber saa sikkert, at du engang skal være stolt over, at de med Vilje satte dig saadan udenfor det hele.

Min lille Gut, min Faderstolthed lader Fantasien løbe af med mig, og din Mor sidder og ler ad os og vor Filosoferen. Og hun har Ret, endnu er du kun lille. Men naar hun og jeg sidder ved din Vugge og ser paa dig, saa synger vi din Vuggesang:

At han skulde være
jert Samfund til Ære,
det kan I ej vente af ham.

Naar du bliver stor og klog, naar Livet rel faar Tag i dig, og du bliver dig din Proletartilværelse bevidst, vil du selv fortsætte:

Vi har en Hone at plukke i Mente,
Der er baade Renter og Renters Rente.

Lille Poul Tage, lev dig stærk og klog.

Poul Tages Far.

Ingen Kvinde forføres af en Mand, det er den offentlige Mening, der besørger det.

Rakket.

Oversat fra Tysk af *Rolf Hammer.*

Det er rakket, som fra allerældste tider
har skænket slægten ofre uden tal,
og bitre klager viser, hvor de lider,
men ikke én vil lindre deres kval.
Foragtet og forstødt af netop hine,
for hvem de slider og de træller haardt,
de bor i snavs — dét skænker dem de fine,
til armod, nød og sult dem river bort.
I er rak! — det man kaster os i møde,
men vi tar imod det som et hædersnavn.
Arbejd rak! ti de store skal du føde,
hvert et hjul staar stille, hvis I ej gør gavn.

Det er rakket, som har hvælvet kirkens buer
og jeres slotte rejst med deres pragt,
Det er rakkets værk, hvorhen I saa end skuer,
ti I bestaar jo kun ved rakkets magt.
Det er rakket, som jer kul af jorden graver
og sikrer eder ildens varme glød:
Men det glemmer I, ti I vil alting have,
og I lar rakkets afkom lide nød.

Knap vort barn er ud af vuggen sprunget,
før I stikker det i industriens hær,
og i moderskød der bliver for det sunget:
du skal slide, slæbe til du ej kan mer.
Knap en søn os hjælper brødet at fortjene,
før jer blodlov tar ham fra vort lille hjem;
og hvis døtrene er smukke, har I penge —
det er prisen, naar I vil fordærve dem.

Hvem var det, som i krig forsvared landet
og udgød blod, selv naar I vinked blot?
hvem ofred altid sit for, hvad I samled?
var ikke altid rakket dertil godt?
lad kun historiens bøger til jer tale,
I finder stadig dér af rakket spor.
Kom geuserhæren *) fra de fine sale?
— det tapre folk — nej, det i huler bor.

Har rakket ikke slige mænd jer givet,
for hvis værker I bøjer eders knæ:
en Robert Watt, som gav maskinen livet,
en Franklin af dets eget stammetræ,
og mangt geni sprang ud fra deres rækker —
Rousseau og Galilæi — mange fler —
og Jesus, som I ærer og tilbeder —
som rakkets søn man har ham stadig kær.

Det er magten, fornuften, det er livet,
og alting skabes ved dets højre haand,
kulturens værk ved det hvert land blev givet,
det over havene udspænder sine baand;
og ved dets kunst I guld og glans besidder,
til eders vel det vier liv og død,
det slider, træller, kun idag sig hæver
i sang udover lidelser og nød.

Men rakket har nu ogsaa lært at tænke,
det er vaagent, og dets tavshed er bedrag,
det vil bryde sin forhadte slavelænke
og vil styre selv sin skæbne frem mod dag.
Se! den store strøm af „Internationale" —
den vokser, bryder brændinger og skær,
og tilsidst i by og land, i bjerg og dale
der varsles om, at friheds dag er nær.
I er rak — det man kaster os i møde,
men vi tar imod det som et hædersnavn.
Arbejd rak! thi de rige skal du føde,
hvert et hjul staar stille, hvis du ej gør gavn.

*) „geusere" kaldtes de fiskere og andre simple folk, som i Nederlandenes frihedskrig i det 17. Aarh. begyndte Kampen mod Spanierne, som havde besat landet. Overs.

Masker.

Kom, mine Damer og Herrer! Masker, køb Masker! Masker til Livets Karneval. Livet er et Karneval, kun ikke saa lystigt. Den, der ikke bærer Maske, kommer ikke frem; den, der viser sit naturlige Ansigt, gaar rabundus. Kob, kob! uden Maske driver De det ikke til noget. Saadan en Maske er ganske vist noget ubehagelig i Begyndelsen, men man vænner sig snart til den. Der er Folk, som ikke en Gang tager den af, naar de gaar i Seng, og generer sig ved

at se sig selv uden Maske. Rigeste Udvalg, billige og solide! Kom og kob!

Her er *Fromhedens* Maske. Moderne, fin, fix, tænk Dem, endnu i Dag er der bleven hentet flere Dusin til Hoffet. Se engang, hvor smukt den kan vende Øjne. Er det ikke et beundringsværdigt Udtryk af Blidhed, Uskyld, Sjælsrenhed, Uegennytte og Næstekærlighed. Med den Maske opnaar man de højeste Ordener, man kan blive Hofbankier, kan bekvemt lokke Spidsborgernes Spareskillinger op af Lommen. Men pas paa, at man ikke træffer dem uden Maske, naar De dvæler ved Spillebordet eller hos en skon Synderinde.

Her, mine Damer og Herrer, er *Patriotismens* Maske, uundværlig for konservative, liberale og frisindede Politikere og Valgkandidater, uden den bliver de hverken Justitsraad eller faar et fedt Embede. Naar De trykker paa Fjedren ved denne Mekanisme, raaber den tre Gange „Hurra“. Kob en! Den giver mere end 10,000 pro Cent i Rente.

Her er *Arbejdervenlighedens* Maske, nuomstunder højst moderne hos de høje Herskaber, Ministre, Fabrikanter og liberale Talere. Men den maa anlægges og bæres med megen Omhu og bindes riglig godt fast, thi Arbejderne er mistroiske og opdager let Ræveansigtet under den.

Her, mine Damer, er noget specielt for Dem, *Kærlighedens* Maske. Den hjælper Dem til at gøre rige og fornemme Partier, at spænde Millionærer for Deres Triumfvogn, trylle Guldet frem af Lommen paa Deres Kurmagere og Ægtemænd og gøre Dem til Dukker og lydige Tøffelhelte.

Kom og køb, mine Herrer! Jeg har alle Sorter paa Lager. Her er *Overbevisnings* Masken, uundværlig for politiske Redaktører og Journalister; ved en skjult Mekanisme lader den sig let indstille til enhver Overbevisning.

Her er *Velgørenhedens* Maske, kun lidet kostbar, men meget klædelig, og hvad der er Hovedsagen: indbringende, meget indbringende.

Her er Videnskabens Maske med Doktorhatten, der omgiver ogsaa Dumrianer og Tomhjernede med Visdommens Nimbus.

Her er *Højagtelsens* Maske, uden den kan De ikke levæge Dem i noget fint Selskab, hvor man jo skal vise den elendigste Daare og mest erklærede Slyngel Højagtelse — —

Kom og køb, mine Herskaber! saalænge Forraadet og Livets Maskerade varer. Hvem ved, hvor snart Maskefabrikationen bliver indstillet. Thi naar engang det kapitalistiske Karneval er til Ende, og den socialistiske Klokke slaar, da hedder det: *Masken falder!* —

(Efter Vorwärtz.)

Anarkist-Samfundet.

Et Par Spørgsmaal til Rolf Hammer.

Hr. Rolf Hammer har i „Ny Tid“s Nr. 5 skrevet en lille Vejledning om, hvad Anarkismen er, og hvorledes den tænkes praktiseret. Hele Artiklen er et Angreb paa alle bestaaende Samfundsforhold og paa den socialistiske Fremtidsstat. Jeg kan tilfulde slutte mig til Hr. Hammer i hans Angreb paa Samfundsforholdene og tilmed forstaa, at Hr. Hammer i den socialistiske Stat ser det værste Tyranni udovet mod den enkelte. Men paa den anden Side, hvad vilde Hammer have istedet, naar nu alt det, som bliver angrebet, en Dag blev omstyrtet? Jeg synes ikke, der ligger nogen Garanti for bedre Tilstande i en fuldkommen planlos Gruppering af Mennesker om smaa Stykker af Jorden, der saa gensidig skulde udvexle deres Produkter med hinanden.

Jeg kunde forstaa Hr. Hammer, hvis han saa samtidig vilde have den saa højt lovpriste Kultur væk, saa Menneskene levede som Nomadefolk af Rov, Jagt og Fiskeri.

Men skal vi beholde vore nuværende mekaniske Hjælpemidler, som sikkert til den Tid vil naa en endnu højere Grad af Fuldkommenhed, og samtidig holde paa hvert Individs fuldkomne Ret til at handle og gøre, som han lyster, saa synes jeg, at der vanskeligt kan tænkes Gennemførelsen af en Utopi som den, Anarkisterne fremstiller.

Thi vi maa da have *Regler*, hvorefter alt Arbejde ledes, og det bliver efter min Mening ogsaa Love, da vi vel ikke kan udføre et større Arbejde i Fællesskab uden at have en Plan at gaa frem efter. Jeg kan forstaa en Ophævelse af alle Love, der sikrer Privatejendomsretten, men hævder, at der absolut maa Love til Ledelsen af større Arbejder og Foretagender.

Jeg vil gerne bede Hr. Hammer forklare, hvorledes hvert Individ kan blive fuldstændig sit eget Jeg, naar vi skal vedblive med at have mekanisk Drivkraft til at udføre det meste af vort Arbejde. Jeg kan ikke se rettere end, Mennesket stadig maa blive en Slave af Maskinen.

Hvis vi derimod skulde leve som Nomadefolk af tilfældig Næring, da tror jeg nok vi kunde kalde os Anarkister, og hvis Hr. Hammer mener, at det bliver i den Retning, Udviklingen vil gaa, saa vil jeg — foreløbig — ikke tegne Aktier i det anarkistiske Samfund.

Bruno Schmütz.

Til Kamp!

Du Præst, som lever ved spækket Bord
og præker Forsagelsens Lære,
vi gi'r dig ej Ret til at føre det Ord,
saalænge du selv
ej kan lade Stegen være.
Vi æsker dig frem til en rask lille Kamp,
du har jo i Baghaanden Svovlgrydens Damp,
den kan du i Næsen os rive,
vi ejer kun Ordets Knive.

Du Rigmand, som skænker til Kirke og Slot
en passende rundelig Gave;
men som forresten kan leve saa flot
og ha' det saa godt
og pleje din elskede Mave.
Dig viser vi ogsaa vor blanke Kniv,
thi du var jo med til at øde vort Liv,
vi frækt dig til Regnskab vil kræve,
hvad var *du* foruden *vor* Næve?

I alle, som stjal vores Glæde og Fred
og satte os lige med Trælle,
I alle til Hobe skal vide Besked,
at vi har jer dømt
til som unyttigt Kram at fælde.
Vi hører til Ungdommens stolte Hær,
og dømmer enhver, som vil træde os nær
og spærre os Fremskridtsvejen.
— Kom an, I som sidder ved Stegen!

Hans Laursen.

Økonomi.

I den borgerlige Økonomi fremtræder Bytteværdi nærmest som en Proportion, som det Størrelsesforhold, hvori Brugsgenstande af en Slags ombyttes med andre, et Forhold, som stadig vexler med Tid og Sted, og synes derfor at være noget tilfældigt, hvorfor der ingen Regler kan opstilles, men som kun ledes af Tilbud og Efterspørgsel.

Da nu en given Vare kan ombyttes med mange andre forskellige Varer i de forskelligste Forhold, saa følger deraf, at der maa være noget *ensartet* i de Varer, som ombyttes imod hinanden, og endvidere, at Bytteværdi kun er en Udtryksmaade for dette „ensartede“, for noget der er forskelligt fra dets ydre Form.

Er 10 Td. Kul = et Bord, saa udtrykker denne Ligning ikke andet end, at Værdien af 10 Td. Kul kaldes et Bord, udtrykkes i Brugsgenstanden „Bord“; men vi faar ikke noget som helst at vide om, hvad der danner disse Genstandes Værdi eller disses Værdistørrelse.

Siger jeg: Peter er ligesaa stor eller $^3/_4$ saa stor som Hans, saa benytter jeg Hans til Udtryksform for Peters Størrelse, men jeg faar derved ikke noget at vide om hverken Peters eller Hans's Størrelse.

Varerne ombyttes med hinanden. Korn og Bomuld vil for Exempel kunne ombyttes; men hvorledes end deres Ombytningsforhold er, saa vil et vist Kvantum Korn altid sættes lig med en given Mængde Bomuld.

Siger vi 100 Pd. Korn = 10 Pd. Bomuld, saa siger vi samtidig, at der saavel i Kornet som i Bomuld er noget fælles, noget som hverken er Korn eller Bomuld, noget som gør, at disse to Varer kan udmaales som Ligestorheder, og ombyttes med hinanden som Ligestorheder. Dette ensartede, som findes i Varen, som er Skyld i at Varerne kan ombyttes mod hinanden, og som adskiller sig fra Varens ydre Former og fra dens Brugsegenskaber, dette er *Varens Værdi*.

Varens Værdi er en *Egenskab* ved Varen, dog ikke nogen fysisk eller kemisk Egenskab, men derimod en social, en samfundsmæssig Egenskab.

Saavel Korn som Bomuld indeholder Nytteegenskaber, dog Nytteegenskaber alene er ikke nok til, at de kan købes og sælges. Den atmosfæriske Luft, Vandet, som frit kvæller op af Jorden, tilfredsstiller i høj Grad menneskelige Fornødenheder; men ere dog ikke Genstand for Kob og Salg i deres naturlige Tilstand. Men udover disse her nævnte fælles Egenskaber er der endnu dette, at de begge indeholder menneskeligt Arbejde, at menneskeligt Arbejde er medgaaet til deres Frembringelse. Det er i Kraft af dette menneskelige Arbejde, at de kan købes og sælges, at de i deres Omløb blandt Menneskene er Udtryk for Menneskenes indbyrdes Forhold. Det i Varen indeholdte menneskelige Arbejde er *Værdien*, *Vareværdien*. Mængden af det i Varerne nedlagte menneskelige Arbejde bestemmer Vareværdiens Størrelse. Som Brugsgenstande er Varerne af forskellig Kvalitet, som Værdigenstande er de af forskellig Kvantitet.

Varerne frembringes for at tilfredsstille menneskelige Fornødenheder, har altsaa altid Nytteegenskaber. Genstande, som ingen Nytteegenskaber besidder, har heller ingen Værdi.

En Brugsgenstand har derfor kun Værdi, forsaavidt den indeholder menneskeligt Arbejde, og Værdiens Størrelse bestemmes ved Mængden af Arbejdet, der er medgaaet til Varens Frembringelse, ved Mængden af den Substans, hvoraf Værdien bestaar, hvoraf den dannes, nemlig Arbejdet. Arbejdet er en Virksomhed, som maales ved dets Varighed, ved Tiden.

Nu er det klart, at det Arbejde, som danner Værdisubstansen maa være af en gennemsnitlig Godhed og Intensitet, og det maa tillige udføres med de tekniske Hjælpemidler, som i Almindelighed anvendes.

Hele Samfundets Arbejdskraft gælder her som den samme menneskelige Arbejdskraft og den enkelte som en gennemsnitlig samfundsmæssig Arbejdskraft, som altsaa ikke bruger mere end den gennemsnitlig nødvendige Arbejdstid.

Samfundsnødvendig Arbejde er Arbejde, som udføres under normale Produktionsforhold, og det er kun dette Arbejde, der tæller med ved Bestemmelsen af Vareværdiens Størrelse.

En Ting kan have Nytteegenskaber, uden at have Værdi, dette er Tilfælde, naar Nytteegenskaberne ikke skyldes menneskelig Arbejde som f. Ex. Luft, naturlige Enge, vildtvoxende Træer o. s. v. En Ting kan være nyttig og et Produkt af menneskelig Arbejde uden at være Vare, har som saadan heller ingen Vareværdi. Den som ved sit Produkt tilfredsstiller egne Fornødenheder, skaber vel Brugsgenstande men ingen Vare, for at producere Varer maa man producere Brugsgenstande for Andre, samfunds-

mæssige Brugsgenstande. Endelig kan ingen Genstand have Værdi, som ikke har Nytteegenskaber. Er den unyttig, er det Arbejde, som er anvendt derpaa, ogsaa unyttigt, og danner derfor ingen Værdi.

N. L. Petersen.

Mennesker: Regnepenge i Kongers eller Ministres Spille*partier*.

Inkvisition og tortur i Spanien.

Slutningsbemærkninger af *Rolf Hammer*.

Hvad jeg har oversat til „Ny Tid" om inkvisitionen og torturen i Spanien i aarene 1896—97 er maaske tilstrækkelig til at give læserne et lille begreb om den umenneskelige raahed og grusomhed, som de spanske jesuiter har vist overfor en masse uskyldige mennesker, som de uden lov og dom lod indespærre og martre efter inkvisitionens bedste monstre. Rundt om i Evropa begyndte harmen og forbitrelsen, næret ved de gruopvækkende efterretninger, der trods regeringens forsigtighed sivede ud fra Montjuichs mure, at give sig udslag i afholdelse af store protestmøder, og blandt indbyderne var der navne paa mænd fra forskellige frisindede lejre som Bebel, Kropotkin, Rochefort og Spielhagen. Den spanske ministerpræsident, Canovas (som var ansvarlig for den hele proces, for pinslerne og den efterfolgende domfældelse, og som derfor ikke længe efter blev dræbt af en anarkist) blev bange. Pinslerne indstilledes, og den 4de Maj 1897 sluttede processen. 5 blev domt til at skydes, 10 domtes til tyve aars tugthus, 3 til atten og 7 til ti aars tugthus. 63 frikendtes d. v. s. ifølge den spanske anarkistlov skulde de udvises, og der var allerede truffet anstalter til paa spanske krigsskibe at føre dem til de usunde spanske smaaøer Fernando Po og Rio de Oro. Men da protestmøderne rundt om i landene tiltog i antal, blev Canovas atter bange, og de 63 fik lov til at vælge mellem de spanske forvisningssteder og — London. Der søgte de da tilflugt og fremkaldte overalt, hvor de kom hen — paa møder og i forsamlinger — og viste deres forkroblede lemmer, glødende harme og forbitrelse blandet med forundring over, at vor højt priste „kultur" ikke forhindrer middelalderens inkvisition fra at vende tilbage med alle sine marterredskaber og sin gruopvækkende opfindsomhed, naar det gælder om at pine og martre dem, der tillader sig at have en anden mening end regeringen og præsterne.

At Religionen ikke har forbedret Menneskenes Sæder er en Sandhed, som Historien giver kun altfor mangle Exempler paa. De største Gudsfrygtsperioder har stedse været de vildeste, de grusomste, de mest barbariske Perioder som enhver Nation ønsker udslettet af sine Annaler.

Til Afdelingsformændene og Kassererne!

Jeg tillader mig herved at rette forskellige Opfordringer til Jer, som jeg vil bede Jer lægge paa Sinde.

Der er først med Hensyn til vor kommende Kongres og de i denne Anledning indløbende Udgifter, og min Opfordring her gælder nærmest Afdelings-Kassererne.

Ifølge Kongres-Beslutning maa, som det vil være Jer bekendt, Restancer ud over 2 Maaneder ikke finde Sted, hverken til Forbundet eller Bladet. Denne Bestemmelse er der dog set igennem Fingre med, thi jeg er vel vidende om, at Afdelingerne, grundet paa de smaa Midler, de arbejder med, har stor Vanskelighed ved at kunne klare deres Forpligtelser til rette Tid.

Nu stunder det imidlertid mod Kongressen, og der skal i denne Anledning bruges mange Penge; Forbundskassen staar i Øjeblikket langt fra godt, og saafremt Afdelingerne ikke flittigere, end hvad der hidtil har været Tilfældet for flere Afdelingers Vedkommende, indsender deres Kontingent, kan vi let komme i den Situation, at det kniber med at udrede alle de mange Udgifter, der som Følge af Kongressen vil indløbe.

For at forebygge denne uheldige Situation retter jeg en indtrængende Opfordring til Jer om at sørge for, at Afdelingerne saavidt muligt indsender alt det skyldige Kontingent til Forbundet og Bladet saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt.

I vil sikkert kunne indse det nødvendige i at efterkomme denne Opfordring, og er Forholdet for enkelte Afdelingers Vedkommende det, at en Del Restancer blandt Medlemmerne er Skyld i den daarlig stillede Kasse, saa bør disse Afdelingers Kassererе paa alle Maader søge at faa disse Restancer inddrevne snarest.

Forbundskassen skal ifølge Kongres-Beslutning udrede Diæterne til Afdelingernes Delegerede paa vor kommende Kongres, dog saaledes, at der efter Kongressens Afholdelse udskrives et Extra-Kontingent for hvert Forbundsmedlem; men Kassens Midler er, saaledes som Kassen for Øjeblikket staar, ikke istand til at kunne efterkomme denne Beslutning fuldt ud. Jeg vil derfor opfordre de øvrige Afdelinger til, i Lighed med de københavnske at sætte en Indsamlingsliste i Gang, for paa denne Maade at skaffe en Del Pengemidler tilveje til Brug for Diæterne. Hver enkel Afdeling er maaske ikke istand til at kunne faa indsamlet saa mange Penge, som den skal bruge til sine Delegerede, men bliver der sat al Kraft ind paa denne Indsamling, vil det sikkert lykkes at faa tilnærmelsesvis den Sum tilveje, som skal bruges. Under saadanne Forhold er Forbundskassen bedre istand til at kunne tilskyde det manglende Beløb for hver Afdeling. Herom skal Afdelings-Kassererne dog nok høre nærmere fra mig pr. Cirkulære.

Jeg henvender mig dernæst til Afdelings-Formændene, og det er navnlig Udbredelsen af vort Organ „Ny Tid", som jeg vil bede Jer have Jer Opmærksomhed henvendt paa.

Skal Bladet opnaa en stor Udbredelse, hvilket vi sikkert alle haabe, saa er det nødvendigt, at de enkelte Afdelinger som saadanne tager Del i Arbejdet for Udbredelsen af Bladet. Formændene for Afdelingerne bør stadig sørge for, at Afdelingerne af al Kraft arbejder som Agitatorer for Bladet. Der kan f. Ex. gøres et Stykke Arbejde i denne Retning derved, at hver enkelt Afdeling lægger sig efter at skaffe Forhandlere af vort Organ i de respektive Byer. Der maa i de forskellige Byer findes Handlende, som gærne vil paatage sig at forhandle Bladet, naar der blot sker Henvendelse til disse. Jeg skal oplyse, at Forhandlere af „Ny Tid" erholde Bladet for 8 Øre pr. Exemplar, og saafremt det skulde vise sig, at Afdelingerne er istand til at skaffe saadanne Forhandlere, bedes Meddelelse herom tilstillet mig med Oplysning om, hvor mange Exemplarer, de ønskes til Forhandling, samt om de udkommende Nr. tillige ønskes, og i bekræftende Fald, hvormange af hvert.

Sluttelig skal jeg oplyse, at det er paatænkt at gøre næste Nr. af „Ny Tid" til et Festnumer i Anledning af 8 Timers Arbejdsdagen. Det er Meningen, at der skal lægges særlig Vægt paa Udstyrelsen, bl. a. berige dette Nr. med en Del Illustrationer og lade det trykke paa langt bedre Papir samt i et betydeligt større Oplag end sædvanlig. Men selvfølgelig er det med en Del Betænkning, at man gaar til dette Skridt, thi Omkostningerne vil naturligvis blive betydelig større end hidtil, og en Betingelse for, at det kan lade sig gøre er, at vi er istand til at kunne faa en Del Annoncer til nævnte Nr.

Afdelingsformændene vil derfor i de nærmeste Dage faa tilsendt et Proveexemplar, hvorpaa er inddelt Annoncepladser, og jeg vil anmode Formændene om efter Evne at søge at faa en Del Annoncer til Bladets Majnumer, saaledes at vi bliver istand til at kunne gøre dette Nr. til et virkeligt Festnumer som paatænkt.

De nærmere Enkeltheder med Hensyn til Annoncerne samt iøvrigt, hvad der kan være Grund til at bemærke som Følge af det paatænkte Festnumer, skal blive tilstillet Afdelingsformændene pr. Cirkulære.

I Haab om, at Afdelings-Formændene og Kassererne alvorligt vil overtænke disse Opfordringer, saaledes at de ikke har været rettede forgæves, tegner

med kammeratlig Hilsen,
Rud. Bøhm,
Kasserer og Ekspeditor,
København.

Revolution: En Forbrydelse, som bestaar deri, at en Nation gør sig vred, naar Regentens Haandlangere efter at have flaaet Skjorterne af Folket begynder med at flænge paa Huden. Regenten har Lov til at gøre Revolution imod sit Folk, men Folket ikke imod Regenten.

Naturen.

Jeg drømte, at jeg traadte ind i en vældig underjordisk Hal med høje Hvælvinger. Et Lysskær, som syntes at komme op af Jorden, fyldte ligelig det hele Rum.

Midt i Hallen sad en majestætisk Kvinde, hyllet i en folderig, grønlig Klædning. Hun støttede Hovedet i Haanden og lod til at sidde i dybe Tanker.

Jeg vidste strax, at den Kvinde — var Naturen; og det gos igennem mig, og jeg betoges af Ærefrygt.

Og jeg nærmede mig den siddende Kvindeskikkelse og bøjede mig ærbødig og spurgte: „O, Du, Moder for os alle, hvad grubler Du over! Tænker Du maaske paa Menneskeslægtens Fremtids-Skæbne, paa alt, hvad der kræves, for at den kan naa den størst mulige Fuldkommenhed og Lykke?"

Kvinden saa langsomt ned paa mig med sit mørke, gennemtrængende, truende Blik. Og hendes Læber skiltes — og der lød en dronende Røst, som Dron af Jern mod Jern:

„Jeg tænker paa, hvordan Musklerne i Loppens Ben kan gjøres kraftigere, saa Loppen kan have lettere ved at undgaa sine Fjender. Ligevægten mellem Angreb og Forsvar er blevet ophævet, — den maa skaffes tilveje igen".

„Hvad?" stammede jeg, „var det det, Du tænkte paa? Er da ikke vi — Menneskene — dine Børn, dine kjæreste?"

Kvinden rynkede Panden saa smaat. — „*Alle* levende Væsner er mine Børn, svarede hun. „Jeg bekymrer mig ens om dem alle, og tilintetgør dem alle uden Forskjel".

„Men . . . Dyd . . Fornuft . . Retfærdighed?" stammede jeg paany.

„Menneske-Ord!" dronede Metal-Røsten. „Jeg kender hverken til godt eller ondt; eders Fornuft er mig ingen Lov — og hvad er Retfærdighed for noget? . . . Jeg *gav* dig Livet og jeg vil *tage* det fra dig igen og give det til andre til Orme eller Mennesker, — det er mig uden Forskel . . . Men Du, hyt Dig, mens Du kan . . . og lad mig i Ro!"

Jeg vilde have svaret . . . Men rundt om mig begyndte Jorden at brage og ryste.

Saa vaagnede jeg.

Ivan Turgenjev.

Vor Bevægelse.

Ungdomsforeningen i København afholdt Onsdagen den 8. Marts en i alle Maader vellykket Sammenkomst. Man havde formaaet Forfatteren Hr. Johan Skjoldborg at komme tilstede og oplæse sin Bog, Bjærregaarden, men da Skjoldborg formente, at en Landboskildring i den Form maaske vilde virke trættende paa Forsamlingen, foretrak han at fortælle nogle Erindringer fra sine Rejser — Historier — Billeder ud fra det virkelige Liv, der i sig selv var meget interessante og lærerige, og de kunde i den Form de blev fremstillede ikke undgaa at bringe til Eftertanke. Foredraget lønnedes da ogsaa med et kraftigt og velfortjent Bifald, hvorefter man afsang Skjoldborgs populære Sang: „Naar Vinteren rinder i Grøft og i Grav". Derefter var der et Par Timers Dans, hvorefter Sammenkomsten sluttede Kl. 1 under den bedste Stemning.

Lørdag den 18. Marts afholdtes en Martsfest. Festen begyndte med Afsyngelsen af en af Typograf I. Schrøder udmærket skrevet Sang i Dagens Anledning — derefter holdt Chr. Christensen et Foredrag om Begivenhederne i Marts saavel i 1848 som 1871, hvorunder han særlig fremhævede, at han kunde ønske, at Arbejderne ud af disse Begivenheder vilde drage den Lære,

at de ikke kunde stole paa andre end dem selv, og at deres Frelse maatte være deres eget Værk. Foredraget, der var holdt i en begejstret og ildfuld Tone, vandt et stormende Bifald i Forsamlingen; derefter bidrog hver især af de Tilstedeværende med at forslaa Tiden, henholdsvis med Deklamation og Sang, hvorefter man henad Tolvtiden skiltes under Afsyngelsen af *Socialisternes Marsch*..

Til Oplysning tjener, at den her i Byen værende Afdeling K. har trukket sig tilbage fra Fællesarbejdet, idet de har gjort gældende, at deres Afdelings Medlemmer ikke havde Interesser tilfælles med de andre Afdelinger, hvorfor de mente ikke at kunne arbejde sammen med disse. Samarbejdet gælder som saadan for Fremtiden kun „Vesterbro"s og „Nørrebro"s Afdelinger.

Josef Andersson.

Vesterbro Afdeling.

Vor Afdeling har i den forløbne Maaned kun haft et Foredrag, nemlig af Gustav Bang som talte om „Klassepolitik og Samfundspolitik".

En meget talrig Forsamling var kommet til dette Møde, og lønnede Hr. Bangs interessante Foredrag med et kraftigt Bifald.

Paa de andre Mødeaftener har vi haft en ekstraordinær Generalforsamling og 2 Pakkefester.

Pakkefesterne var meget morsomme, og de forskellige Medlemmers Paafund vakte stor Jubel.

Vort Lokale er for Tiden Gasværksvej Nr. 9, Afholdshjemmet, og vi indbyder enhver, der har Interesse for Ungdomssagen om at komme op og se til os.

Hans Laursen.

Afdeling K.

En ny Forening maa først og fremmest søge at henlede Opmærksomheden paa sig, slaa paa Stortromme, saaledes at det bliver enhver bevidst i den By eller Bydel, Foreningen søger at underlægge sin Indflydelse, at en ny Bevægelse er under Fremmarsch.

Afdeling K. har da ogsaa søgt at henlede Opmærksomheden paa sig ved at afholde flere store Agitationsmøder, hvoraf særlig bør mærkes Mødet Fredagen den 2. Febr. med Hr. Folkethingsmand Borgbjærg som Taler, da dette Møde affødte en livlig Polemik i den københavnske Presse. Der blev paa dette Møde rettet stærke Angreb fra Anarkisterne og særlig radikale Medlemmer af Ungdomsbevægelsen paa hele den øverste Ledelse af Socialdemokratiet. Det kan sikkert siges, at den Slags Møder ikke er heldige for Ungdomsbevægelsen.

Det bør staa Ungdommen klart, at i et saa stort politisk Legeme, som det socialdemokratiske Parti, vil der altid opstaa et eller andet Raadenskab. Men det bør ogsaa staa Ungdommen klart, før den griber Kniven for at skære Raadenskaben bort, at den derved paatager sig et stort Ansvar; et eneste Fejlsnit er nok til, at der derved kan opstaa Forblødning af hele Legemet — ikke til Gavn for Ungdommens Sag, men kun til Glæde for vore Modstandere. Derfor, Ungdom, overskuer Du Følgerne? Er Du sikker paa Haanden? Ellers lad Kniven ligge.

A. Mikkelsen-Skygge.

Glostrup.

Afdelingen afholdt Mandag d. 20. Februar Kvartalsmøde.

Paa Dagsordenen var Valg af Formand og Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. Grundet paa Bortrejse maatte J. P. Christiansen nedlægge sit Mandat som Formand. I hans Sted valgtes K. Svendsen med Akklamation. Til Bestyrelsesmedlem valgtes Murer J. Jensen og genvalgtes Clara Wettergreen.

Fredag d. 3. Marts afholdtes offentligt Møde. Hr. Fr. Vedsø skildrede i et udmærket Foredrag „Frankrig efter Kommunen". Foredraget, der ikke afsluttedes, blev fortsat Fredag d. 17. Marts.

Efter Foredraget holdt Bibliotheksudvalget Auktion over en Del af Alb. Jørgensen skænkede Bøger. Auktionen, der var meget livlig, gav et pænt Udbytte, og Halvdelen af dette vil komme Læsestuen i København til Gode.

Clara Wettergreen.

Aarhus Afdelingen.

Her i Jyllands Hovedstad, som den saa smukt kaldes, er det næsten umuligt at vække Interessen hos Ungdommen for noget alvorligt, men vi er jo de træge Jyder, saa man maa have os undskyldt; men der maa vel komme en Forandring i Forholdene, som kan sætte Sindene i Bevægelse; vi gør os i hvert Tilfælde al mulig Umage derfor.

Den 14. Febr. holdt Blomsterhandler Poulsen Foredrag, han skildrede den politiske Situation for Tiden, hvilket han gjorde med stor Dygtighed og til megen Begejstring for Tilhørerne.

Telegrafist Holger Petersen, København, oplæste den 19. Febr. et Par Skuespil af Dr. Norman Hansen og nogle Fortællinger af Maxim Gorki, hvilket han efter Bifaldet at dømme udførte til stor Tilfredshed for Tilhørerne.

Den 28. Febr. afholdtes i Anledning af Kongressen, extra Generalforsamling for at vælge Delegerede til samme.

Der blev, i Henhold til sidste Kongresbestemmelser, valgt 6 Repræsentanter, nemlig Alb. Jensen, O. Poulsen, K. Esbensen, Karmark Jensen, Edvin Hansen og S. Holm. Endvidere behandledes nogle Forslag, som ønskedes til Kongressen.

Den 14. Marts afholdtes Møde med Oplæsning af Journalist Axel Schmidt, han oplæste nogle Skildringer af Maxim Gorki tilligemed „De engelske Socialister"; han lønnedes med et stærkt Bifald af Tilhørerne.

Breve o. lign. som ønskes tilstillet Foreningen bedes adr.

O. C. Poulsen, Dynkarken 29,
Aarhus.

Edvin Hansen.

Ny Afdeling.

Under 1. April er „Socialistisk Ungdomsforening for Braband og Omegn" optaget i Forbundet. Afdelingen tæller ca. 30 Medlemmer. Hovedbestyrelsesmedlem er endnu ikke valgt.

Kongressen.

Afdelinger, der endnu ikke har sendt Meddelelse om Valg af Delegerede og om, hvorvidt de Delegerede selv sørger for Logi o. l. eller Aarhus-Afdelingen skal paatage sig dette, bedes snarest muligt sende Forbundsformanden Meddelelse herom.

Kongressen afholdes i „Enigheden"s Lokaler, Kannikegade 12. Mødet begynder Kl. 11 Form.

Albinus Jensen.

Samfundet vil nok, at enhver skal komme til sin ret men dog kun til den af samfundet sanktionerede „lovlige" ret, ikke til sin virkelige ret. *Stirner.*

Arbejde og Nydelse.

„Arbejdet adler Manden" siger Ordsproget og Biblen lægger til, at „en Arbejder er sin Løn værd". Men hvis Forholdet er saaledes, hvor kan det da være, at netop den Arbejder, der arbejder mest, hverken adler i Sind eller har Følelsen af, at Lønnen han faar, svarer til Arbejdets Værdi, medens omvendt de faa, der intet Arbejde yder, har Eneret paa de Nydelser, som flyder af Arbejdet, og tillige kan forvalte dem som de vil.

I har sikkert alle sammen set en ældre udslidt Arbejder, som hele sit Liv har slidt og slæbt for sin Familie, hvad har denne Mand opnaaet af Nydelse? Intet, absolut intet! — Og hvad venter der ham, naar hans Arbejdskraft slipper op, og Familien alligevel skal forsørges, naar alle raaber paa Brød og han intet Arbejde kan faa, han har kun to Veje at gaa: stjæle eller Fattiggaarden.

I Unge, spørg engang jer selv: hvor kan det være at Forholdet er saaledes? og I vil sikkert komme til Resultater, der forundrer og opflammer Eder.

Hvis I ikke vil have den samme forbandede Tilværelse i eders Liv, saa fordrer I med tusinde kraftige Stemmer en Forandring af det bestaaende Samfund, og I gaar ud og oplyser Masserne om dets vanvittige Indretning og den Uretfærdighed, der hver Dag, hver Time øves mod de arbejdende Klasser. Og gør I dette Pionerarbejde til Gavns, saa skal Frugterne snart vise sig for Eder.

Bruno Schmütz.

Rettigheder er kun tomme ord for dem, som ikke har midler til at gøre dem gældende.

Den rige er overalt i sit eget land, den fattige er aldrig andet end en fremmed i sit.

Arabisk ordsprog.

Artikler til det først udkommende Nr. af „Ny Tid" bedes indsendt til Redaktionen inden den 15. i Maaneden.

Agitér for dit Blad ved at lade dine Venner læse det.

Hvert enkelt Medlem er Abonnentsamler.

Bladet kan bestilles paa alle Postkontorer og koster 55 Øre halvaarlig (Postpenge iberegnet).

P. Krapotkin: En oprørers ord

udkommer med ca. 18 Hefter a 10 Øre.

Skriv til Rolf Hammer, Falkoneralle 5. Hæfterne vil da blive tilstillet Dem mod indsendelse af frimærker til porto.

13de hæfte er nylig udkommen.

Sammesteds og endvidere i Turesensgade 31, Læsestuen faas følgende pjeser:

Krapotkin:	Krigen	5 Øre.
	Til de unge	10
	Lønsystemet	5
Most:	Til proletariatet	5
	Det fri Samfund	10

Ekspeditøren træffes i Ekspeditionslokalet (Læsestuen, Thuresensgade 31 B. St. o. G.) hver Torsdag Aften Kl. 8—10.

Socialistisk Ungdomsforbunds Adresse: Albinus Jensen, Sjællandsgade 101, Aarhus.

Ekspeditionens Adresse: Turesensgade 31.

Redaktionens Adresse: Turesensgade 31. Kbhvn.

Redaktion: Chr. Christensen, Ansvarhavende
Alb. Jørgensen.

Axel Hoff's Bogtrykkeri, Vesterbrogade 41 B. Kbhvn. B.